

OPROAKELDALS WARFFUM

UIT

Groninger Dagblad



Donderdag
22
JUNI
2000

FOLKLORE FESTIVAL

voorprogramma 24-25 juni

28 juni t/m 2 juli 2000

Het doorgaans zo rustige Warffum kan zich weer gaan opmaken voor een editie van Op Roakeldais. Voor de 35ste keer vindt het evenement (van 24 juni tot en met 2 juli) plaats in het kleine dorpje, in het noorden van de provincie Groningen. Het dansspektakel heeft zich in de loop der jaren ontwikkeld tot een alom gerespecteerd gebeuren. „Het behoort tot de tien beste dansfestivals ter wereld,” weet Rikus Draijer te vertellen. En hij kan het weten, want al twintig jaar is de onderwijzer betrokken bij de organisatie. Vorige week werd de festivalleider daarvoor nog onderscheiden met een Zilveren Anjer en maakte hij kennis met de koningin.

Dat de in Zandeweer wonende Draijer zich al die jaren als vrijwilliger zo heeft ingezet voor de volkscultuur en folklore, dat is eigenlijk vanzelf zo gegroeid. „Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in de geschiedenis van de streekcultuur en -taal. Toen ik uit militaire dienst kwam, wilde ik het liefst in mijn eigen provincie, Groningen, aan het werk. Ik werd aangenomen in Uithuizermeeden en ik woonde er nog maar net toen me gevraagd werd of ik ook gasten van Op Roakeldais wilde huisvesten.”

Door Peter van der Heide

Zo rolde Draijer er dus langzaam in. Zijn vrouw sloeg aan het dansen en zelf verdiepte hij zich in het streekeigene. Nog steeds doet de organisatie een beroep op de inwoners van omliggende dorpen om als gastgezin te fungeren. Tweehonderd zijn het er ditmaal en Draijer geeft toe dat het steeds moeilijker wordt ze te vinden. Maar wie weet wat er gebeurt, als ze merken dat er nog wel eens een onverwacht en plezierig gevolg aan vastzit. Dat ondervond namelijk een gezin in Garsthuizen. De zoon des huizes trouwt volgende week, tijdens het festival, met een danseres uit Rusland die eerder onderdak werd geboden.

En ook ditmaal komen ze weer van heinde en verre, de vijfhonderd dansers die hun kunsten vertonen. Thailand, Polen, Litouwen, de autonome Russische republiek Yamal Neneen en Colombia, ze zijn allemaal vertegenwoordigd door een van de nationale topgroepen. Uit het Noorden zelf staan de Grunneger Daansers (Zandeweer) en Het Hogeland (Uithuizen) op het pro-

gramma, zodat ook Noord-Groningse dans en klederdracht niet worden vergeten. „Wij willen alleen een van de groepen uit de top drie, met minder nemen we geen genoegen,” stelt Draijer. „Daarvoor hebben we overal in de wereld goede contacten nodig, die ook in stand moeten worden gehouden. Dat is essentieel. De beste groepen gaan naar de beste festivals, dat is een spiraal.”

Congressen

Om al die contacten te onderhouden, reist Draijer aardig wat af. Tijdens congressen, vergaderingen en lezingen worden in de wandelgangen en aan het ontbijt de contacten gelegd. En als voorzitter van een commissie van de Internationale Organisatie voor Volkskunst (IOV) komt hij nog wel eens ergens. Zo was hij in mei nog te gast in Puchon, Zuid-Korea, waar ook een groot dansfestival werd gehouden. „We kunnen alleen nog groeien door landen uit te nodigen die nog niet eerder zijn geweest. We willen ook de vaste bezoekers ieder jaar toch iets nieuws bieden. Dit jaar zijn zes landen voor het eerst hier: Vietnam, Israël, Macedonië, Peru, Nigeria en Algerije. Mensen moeten echt het gevoel hebben dat ze het mee moeten maken, omdat ze anders wat gemist hebben. En ja, zeventig procent van de bezoekers komt ieder jaar weer.” Dit jaar worden overigens maar liefst dertigduizend toeschouwers verwacht.

„In Spanje gebeurt heel veel op dit gebied, maar lang niet alles is daar georganiseerd. En in Italië vinden hier en daar kleine festivals plaats. Maar op de wereld zijn er niet veel professionele, folkloristische dansfestivals zoals Op Roakeldais.” Dat dansen niet zo maar dansen is, zal voor de leek niet te zien zijn. „Maar het gaat er ook om dat een gezelschap de juiste kleding, muziek en

instrumenten gebruikt, dat het streekgebonden is. Het moet geen surrogaat zijn. Nederlandse dansgroepen hebben jarenlang een slechte naam in het buitenland gehad, omdat sommige groepen geen echte Nederlandse volkscultuur uitdroegen.” Grappig is verder, dat juist op de plekken waar klederdrachten nog worden gedragen, juist geen dansgroepen voorkomen. In Staphorst of Rouveen was (of is) men te conservatief, daar mocht niet gedanst worden.

Visum

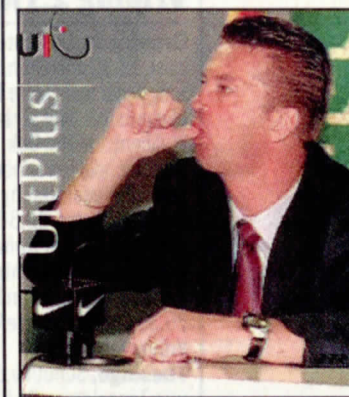
Zorgen kent Draijer ook, wanneer een groep bijvoorbeeld geen visum krijgt. „Dan moet ik veel brieven schrijven naar ministeries en ambassades,” legt hij uit. Een van de belangrijkste drijfveren om dit alles toch te blijven doen is voor Draijer het dichterbij elkaar brengen van al die mensen met uiteenlopende achtergronden en culturen. „We zijn allemaal gewoon mensen. En overal hebben mensen andere gewoonten. Maar je leert dat hoe wij iets doen niet vanzelfsprekend is. Wanneer je met open oren en ogen een cultuur benadert, kan je die ander beter leren begrijpen. En als ik dan aan het eind van weer een festival al die verschillende mensen met elkaar zie dansen, weet ik weer waarom ik het doe.”

Op Roakeldais begint zaterdagavond in Warffum met een shantyfestival. Woensdag vindt dan de opening plaats van het dansfestival dat tot en met 2 juli duurt. Voor meer informatie kunt u terecht op internet: www.oproakeldais.nl.

Zie verder Uitplus

Rikus Draijer: „Roakeldais behoort tot de tien beste dansfestivals ter wereld.”

Foto: Anne Marie Kamp



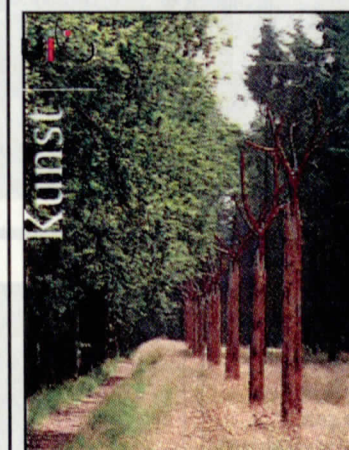
Louis van Gaal wordt baron



Huilende hinde in Noorderplantsoen



Abel speelt in Marum



Kunst in het Dwingelderveld

Kunst

Muziek

Exposities

Uitplus

